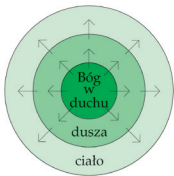

6. Pełne Boże zbawienie

Po odrodzeniu wierzący powinien zostać ochrzczony (Mk 16:16). Następnie Bóg rozpoczyna trwający całe życie proces stopniowego rozprzestrzeniania siebie jako życia z ducha wierzącego na jego duszę (Ef 3:17). Proces ten nazywamy przeobrażeniem (Rz 12:2). Wymaga on współpracy ze strony człowieka (Flp 2:12). Wierzący współpracuje z Panem, pozwalając Mu rozprzestrzeniać się na swoją duszę, aż wszystkie jego pragnienia, myśli i decyzje staną się jedno z pragnieniami, myślami i decyzjami Chrystusa. Ostatecznie, gdy Chrystus powróci, Bóg w pełni przesyca ciało wierzącego swoim życiem. Nazywa się to otoczeniem chwałą (Flp 3:21). W ten sposób w miejsce pustki i szkód wyrządzonych w każdej części człowieka, zostaje on napełniony i przesycony Bożym życiem. Oto pełne Boże zbawienie! Taki człowiek wyraża Boga i wypełnia Jego plan!

© Living Stream Ministry

Tajemnica ludzkiego życia

„Potem Bóg powiedział: Uczynimy człowieka na nasz obraz, według naszego podobieństwa...” Rdz 1:26.

Czy zadałeś sobie kiedyś pytanie, po co żyjesz na tym świecie i jaki jest cel ludzkiego życia? Jest sześć kluczy, które otwierają tę tajemnicę.

1. Boży plan

Bóg pragnie wyrazić się przez człowieka (Rz 8:29). W tym celu stworzył go na własny obraz (Rdz 1:26). Rękawiczka zrobiona jest na podobieństwo ręki, by zawierać w sobie rękę. Podobnie człowiek został stworzony na obraz Boga, by zawierać w sobie Boga. Dzięki przyjęciu Boga jako swojej zawartości człowiek może Go wyrażać (2 Kor 4:7).

BÓG

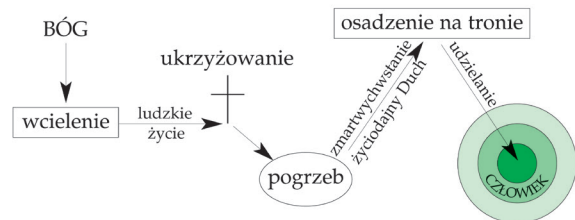
2. Człowiek

W celu wypełnienia swego planu Bóg stworzył człowieka jako naczynie (Rz 9:21–24). Naczynie to składa się z trzech części: ciała, duszy i ducha (1 Tes 5:23). Dzięki ciału nawiązujemy kontakt z tym, co należy do sfery fizycznej, i to przyjmujemy. Dzięki duszy, władzy umysłowej, nawiązujemy kontakt z tym, co należy do sfery psychicznej, i to przyjmujemy. Ludzki duch, najgłębsza część człowieka, został stworzony po to, abyśmy mogli nawiązać kontakt z samym Bogiem i Go przyjąć (J 4:24). Człowiek nie został stworzony tylko po to, by zawierać jedzenie w swoim żołądku, ani po to, by zawierać wiedzę w umyśle, lecz po to, by zawierać Boga w swoim duchu (Ef 5:18).

3. Upadek człowieka

Zanim jednak człowiek mógł przyjąć Boga jako życie do swego ducha, wszedł w niego grzech (Rz 5:12). Grzech sprawił, że duch człowieka obumarł (Ef 2:1), uczynił go wrogiem Boga w jego umyśle (Kol 1:21) oraz przemienił jego ciało w ciało grzeszne (Rdz 6:3, Rz 6:12). Grzech uszkodził więc wszystkie trzy części człowieka, oddzielając go od Boga. W tym stanie człowiek nie mógł przyjąć Boga.

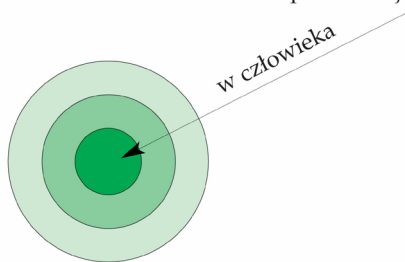
4. Chrystusowe odkupienie służące Bożemu udzielaniu się

Upadek człowieka nie powstrzymał jednak Boga od wypełnienia swego pierwotnego planu. Aby ten plan zrealizować, Bóg najpierw stał się człowiekiem zwanym Jezusem Chrystusem (J 1:1, 14). Następnie Chrystus umarł na krzyżu, by odkupić człowieka (Ef 1:7), zabierając w ten sposób jego grzech i przyprowadzając go z powrotem do Boga (J 1:29; Ef 2:13). Na koniec, w zmartwychwstaniu stał się życiodajnym Duchem, by móc udzielać swego niezgłębienie bogatego życia do wnętrza ludzkiego ducha (1 Kor 15:45b; J 20:22; 3:6).

5. Odrodzenie człowieka

Nawrócenie i wiara wprowadzają Boga

Odkąd Chrystus stał się życiodajnym Duchem, człowiek może przyjąć życie Boże do wnętrza swego ducha. Biblia nazywa to odrodzeniem (1 P 1:3; J 3:3). Aby to życie przyjąć, człowiek musi nawrócić się ku Bogu i uwierzyć w Pana Jezusa Chrystusa (Dz 20:21; 16:31).

Aby zostać odrodzonym, po prostu przyjdź do Pana z otwartym i szczerym sercem i powiedz Mu:

Panie Jezu, jestem grzesznikiem.

Potrzebuję Cię.

Dziękuję Ci, że za mnie umarłeś.

Panie Jezu, przebacz mi.

Oczyść mnie ze wszystkich moich grzechów.

Wierzę, że powstałeś z martwych.

Przyjmuję Cię teraz

jako swego Zbawiciela i swoje życie.

Wejdziesz we mnie!

Napełnij mnie swoim życiem!

Panie Jezu, oddaję się Tobie dla Twojego celu.